

גלי עזרי:

„מעולם לא הייתי נשואה ליהודה תמיד!“

מתי כספי סיפר בטלוויזיה שאם כמה חודשים הוא לא מוציא תקליט חדש או לא משתתף בהופעה גרנדיוזית, פונים אליו אנשים ברחוב ושואלים אותו „נו...“ מייד טלפנתי לאחת הזמרות האהובות עליי, גלי עזרי, ושאלתי אותה: „נו...“

אני עובדת נורא קשה.

● **אז למה לא שומעים על זה כלום?**

מה שהקהל שומע זו רק התוצאה של העבודה הקשה והמאומצת שנמשכת חודשים רבים. ככה זה, כשיוצא תקליט ואני יכולה להתיישב לי ולנוח קצת, פיתאום כולם שומעים עליי וכותבים עליי. עכשיו, כשאני עובדת כמו חמור, אף אחד לא שומע כלום.

● **מה את עושה עכשיו?**

התחלתי לעבוד על תקליט חדש. אספתי כבר עשרה שירים טובים. חוץ מזה, אני באמצע חזרות על תפקיד בסרט החדש של אבי נשר. שם אני משחקת זמרת פופולארית המשחקת בסרט. רק עכשיו חזרתי מארבע שעות של חזרות בריקור. התחלתי ללמוד פיתוחיקול, מה שלא עשיתי אף פעם בעבר.

אני מתכוונת לנסוע במרס לשתי הופעות בבלגיה, עם אריק סיני. ביוני לפאריס עם יהורם גאון ובספטמבר — שוב לסיבוב באירופה, עם אריק סיני.

ומלבד כל זה אני גומרת את החזרות על הופעה לקהל הישראלי. אחרי כל זה שואלים אותי מה אני עושה ולמה לא שומעים עליי.

● **מה עוד שואלים אותך ברחוב?**

לא מוזמן שאלו אותי אם אני עדיין נשואה ליהודה תמיד מחלב דבש. לא היה לי נעים להגיד שמעולם לא הייתי נשואה לו. אז חייכתי יפה והמשכתי ללכת.

● **תקופה של עבודה בליכך מאומצת היא תקופה קשה?**

הפעם דווקא לא. פיתאום נפלה עליי איזה חדות יצירה ושימחת יחיים שאני נהנית מכל רגע. אולי יש איזה וירוס כזה באוויר.

מתי ויינברג:

„שאלנו נשים ברחוב על התחבובות החדשה!“

כל העיר מלאה בצילומי ענק של זוג ידיים המפרסמות תחבובות סופגות. המיועדת להיכנס לתוך תחתוניהן של נשים. ראיתי אשה שנכנסה לבית מרקחת ושאלה את הרוקח „יש לך...“ וכאן באה תנועת שתי הידיים. מגשתי את מתי ויינברג. מנהל פירסום בחברת ורשב סקיפרייליך-דובר. שהיה אחראי על מסע הפירסום העדין של התחתונות, ושאלתי אותו:

● **במודעות רואים רק זוג ידיים. על האריזה של המוצר עצמו מופיעה תמונה של אשה בתחתונים, אבל בלי הראש. האם היה קשה למצוא דוגמנית שתסכים להכניס את כל העם לתוך התחתונים שלה, ולכן לא הראיתם את פרצופה?**

אני לא יכול לענות לך על השאלה, כי אנחנו החלטנו מראש שהפירסום יהיה זוג ידיים. האמורות להראות כמה רק המוצר חשבנו שבמקרה זה הפנים מיותרות. לא רצינו שוב בחורה יפה שתספר בחיך על השפתיים כמה טוב לה בתוך התחתונים.

● **זהו מוצר חדש בארץ, לפחות מתוצרת הארץ, ולאשה שלא מבירה את המוצר מחוץ קשה להבין על מה בדיוק מדברים.**

קודם עשינו מסע פרסום יצאנו לרחובות ודיברנו עם נשים. בהתחלה זה לא היה בליכך נעים. גבר זה ניגש לאשה ומדבר איתה על ההפרשות שלה. אבל, להפתעת, גילינו פתיחות גדולה לנושא. דווקא מצד הנשים היותר מבוגרות, והתחלנו לחלק דוגמנות.

● **היום העיר מוצפת במודעות, יש גינגל ברדיו, יש פירסומות ענקיות בעיתונות. זה אימר שהמוצר עדיין לא הצליח להכנס לשוק?**

להיפך. המוצר נכנס לשוק בצורה ממש מפתיעה. בעלי חנויות, שקנו כמות קטנה כדי לנסות איך זה יילך, מטלפנים פעמיים בשבוע לחברת פרגוד תעשיות. המייצרת את המוצר, ומבקשים עוד סחורה. קרה עוד דבר מאוד מעניין. אנחנו מקבלים המון תשובות מהקולגות. זה דבר מאוד נדיר ובלתי מקובל בארץ.

דליה ברקול-סופרמן:

„יותר רוצים להתגרש — כחות מתגרשים בפועל!“

עורך-דין אחד, ממכריי, סיפר לי שהעבודה במשרדו ירדה פלאים. כי האנשים הפסיקו להתגרש בזמן האחרון. בגלל המצב הכלכלי. פניתי אל המיטפטטנית דליה ברקול-סופרמן. העוסקת בדיני אישות, ושאלתי אותה האם זו מגמה כללית. או שמא חברי הוא סתם ביש-מזל.

למצוקה הכלכלית יש תמיד השלכה ישירה, לצערנו. על היחסים בתוך המישפחה. אחד הגורמים היותר מרכזיים בסיכוסך בין בני-זוג הוא מחלוקות כלכליות. לא כל-שכן במצב כלכלי כמו זה הקיים היום. ההכנסות מצטמצמות, החסכוניות נגמרים, יש אבטלה, חוסר-ביטחון כלכלי. כל זה גורם למתחים המקדיחים את התבשיל, כמוכן, אם היה קיים קודם לכן. לכן, בתקופה הזאת יש דווקא ריבוי בתיקרי-מוזנות ותיקים על נושאי-רכוש.

מצד שני, כשהעוגה כולה לא גדולה, הנתח שכל אחד יכול לקבל ממנה הוא קטן יחסית, ולכן לא רבים האנשים היכולים להרשות לעצמם להתגרש, להתחלק ברכוש. לשלם מזונות וכולי.

● **מה שאת אומרת זה, שעכשיו יותר אנשים רוצים להתגרש, אבל פחות מבצעים את זה?**

נכון מאוד. אלה שלא מגיעים לירי גירושין, מחכים לשלום בית או לשיפור המצב הכלכלי. מה שיבוא קודם. אבל יש עוד משהו שקשור במצב הכלכלי. יש נטיה די חזקה, אצל זוגות רבים, להגיע לגירושין בדרך של הסכם. פירוש של הסכם כזה הוא חיסכון גדול בהוצאות מישפטיות.

● **ביצד?**

במקום ששני בני-הזוג יפרנסו שני עורכי-דין בעין יפה, הם מגיעים ביניהם להסכמה ופונים שניהם לעורך-דין אחד, כדי שיערוך ביניהם את ההסכם.

● **עכשיו אני הולכת לשאול אותך שאלה קשה מאוד. במה עולה להתגרש? תני איזה מיספר שנוכל לקבל מושג.**

כמו שאמרת זו שאלה קשה, אבל אפשר להגיד שאם אין בעיות מיוחדות ושני בני-הזוג הגיעו ביניהם להסכמה בעל פה, יקח עורך-הדין משהו בין 3,000 ל-4,000 דולר.